

ಪ್ರವಾದಿ ಹೂದ್ ಅಲ್ಯೆಹಿಸ್ಲಾಮ್

ಪ್ರವಾದಿ ಹೂದ್(ಅ)ರವರು ಆದ್ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿದ್ದರು.

ಆದ್ ಜನಾಂಗ

ವಂಶಾವಳಿ ತಜ್ಞರು ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಅರಬರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಕೇವಲ ಅರಬರಾಗಿದ್ದವರು. ಅವರನ್ನು ‘ಅರಬ್ ಆರಿಬಃ’ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧ ಇತರೆಡೆಯಿಂದ ಒಂದು ನೆಲೆಸಿ ಅರಬರಾಗಿದ್ದವರು. ಅವರನ್ನು ‘ಅರಬ್ ಮುಸ್ತಾರಬಃ’ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ‘ಅರಬ್ ಆರಿಬಃ’ರಲ್ಲಿ ಹಲವು ಗೋತ್ರಗಳಿದ್ದವು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಸಮಾದ್, ತುಸಮ್, ಜುದ್ಯೇಸ್, ಜುಹ್ರ್, ಉಮೀಮ್, ಮದ್ಯಾಯನ್, ಇಮ್ಲಾಕ್, ಕಹ್ತಾನ್, ಬನೂ ಯಕ್ತನ್ ಇತ್ಯಾದಿ. ಆದ್ ಜನಾಂಗವೂ ಆ ಪೈಕಿ ಒಂದು ಗೋತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರವಾದಿ ಇಸ್ಲಾಂ(ಅ)ರ ವಿವಾಹವೂ ಇವೇ ಗೋತ್ರಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದರಲ್ಲಾಗಿತ್ತು. ಅವರ(ಅ) ಸಂತಾನ ಮತ್ತು ಅವರಿಂದ ಬೆಳೆದ ಕುಲವು ‘ಅರಬ್ ಮುಸ್ತಾರಬಃ’ ಎಂದು ಕರೆಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

‘ಅರಬ್ ಆರಿಬಃ’ದ ಹಲವಾರು ಗೋತ್ರಗಳು ಅಳಿದು ಹೋಗಿದ್ದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ‘ಅಕ್ಷಾಮ್ ಚಾಯಿದಃ’ ಅಂದರೆ ಅಳಿದು ಹೋದ ಜನಾಂಗಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ ಜನಾಂಗವೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಳಪಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಆ ಜನಾಂಗದ ಕುರುಹೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾವೋಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಈ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಗೋತ್ರದ ಕುರಿತು ಅರಬರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಅವರ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಆದ್ನವರನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ ಸಮುದಾಯದ ಪ್ರಾಚೀನತೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಅಳಿವು ಎಲ್ಲವೂ ಅರಬರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅರಬಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ವಸ್ತುವನ್ನು ಇದೇ ಪಾರಿಭಾಷಿಕದಲ್ಲಿ ‘ಆದೀ’ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದು ಬಹಳ ಭವ್ಯವಾದ ಜನಾಂಗವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರನ್ನು ದೃಢಕಾರ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಇವರು ಅತಿ ಎತ್ತರದ ಬಲಶಾಲಿ ಜನರಾಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಅವರ ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ,

﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعِيَادٍ ﴾٦﴿إِنَّمَا دَاتَ الْعِيَادٍ ﴾٧﴿أَلَّا لَمْ يَخْلُقْ مِثْلُهَا فِي الْأَرْضِ﴾
الْفِرْج: ٦ - ٧
“ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭು ಉನ್ನತ ಸ್ತಂಭಗಳ ಆದ್ ಇರಮ್ ನವರೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸಿದನೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಅವರಂತಹ ಯಾವ ಜನಾಂಗವೂ ಜಗತ್ತಿನ ನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟರಲ್ಲ.”
(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 89: 6-8)

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

﴿وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَارِينَ ﴾١٣٠﴾
الْشَّعْرَاء: ١٣٠
“ಮತ್ತು ಯಾರ ಮೇಲಾದರೂ ಕ್ಯೆ ಹಾಕುವಾಗ ಮದವೇರಿದವರಂತೆ ಕ್ಯೆ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 26: 130)

ಆದ್ನವರ ಪ್ರದೇಶ

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ‘ಅಹ್ಕಾಫ್’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ. ‘ಅಹ್ಕಾಫ್’ ಎಂಬುದು ‘ಹಕಫ್’ನ ಬಹುವಚನವಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಪರ್ವತದ್ವರದಷ್ಟಿರುವ ಮರಳಿನ

ದಿಕ್ಕೆಗಳು ಎಂದರ್ಥ. ಪಾರಿಭಾಷಿಕದಲ್ಲಿ ಅರೇಬಿಯದ ಮರಳುಗಾಡಿನ ದಕ್ಕಣ ದಿಕ್ಕೆನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರದೇಶವೆಂದು ಅರ್ಥ. ಇಬ್ಬು ಇಸ್ತೊಹಾಕ್ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ: ಆದ್ದನ ಪ್ರದೇಶವು ಅಮ್ಮಾನ್‌ನಿಂದ ಯಾವುದು ವರೆಗೆ ಹರಡಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಕೇಂದ್ರ ಪ್ರದೇಶ ಅಹ್‌ಕಾಫ್‌ನಿಂದ ಹೊರಟಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ದುರ್ಬಲ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ಆವರಿಸಿದ್ದರು. ಪ್ರಸಕ್ತ ಕಾಲದ ಮುಕಲಃ ನಗರದಿಂದ ಸುಮಾರು 125 ಮೈಲು ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕೆನಲ್ಲಿ ಹದರ್‌ಮೂತ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕೆಬ್ರ್ ಹೂದ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಜನರು ಪ್ರವಾದಿ ಹೂದ್(ಅ)ರ ಸಮಾಧಿಯನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ಈ ಪ್ರದೇಶವು ಪಾಠದ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಬಟ್ಟಾಬಯಲಾಗಿರುವ ಈ ಮರಳುಗಾಡನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇದೊಂದು ಭವ್ಯವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಜನಾಂಗದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಯಾರೂ ಉಂಟಿಸಲಾರರು. ಜನರು ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಧೈಯರ್ ಶೋರುವುದಿಲ್ಲ. 1843ರಲ್ಲಿ ಬವೇರಿಯದ (ಜಮ್‌ನಿ) ಓವ್‌ ಸೈನಿಕನು ಅತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದನು. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ ಸ್ಥಳಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಏನೇ ಬಿದ್ದರೂ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಹಾತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, “ಇಲ್ಲಿನ ಮರಳು ತೀರಾ ನುಣ್ಣಿನ ಚೂರ್ಣದಂತಿದೆ. ನಾನು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲೋಹದ ತುಂಡನ್ನು ಚೋರಾಗಿ ಎಸೆದಾಗ ಏದು ನಿರ್ಮಿಷಗಳೊಳಗೆ ಅದು ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಹಾತು ಹೋಯಿತು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದ ಹಗ್ಗವೂ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಯಿತು.”

ಆದ್ಯ ಜನಾಂಗದ ವಿಶೇಷತೆ

ಇದು ಪ್ರವಾದಿ ನೂಹ್(ಅ)ರ ಜನಾಂಗವು ನಾಶವಾದ ಮೇಲೆ ಉತ್ತಾನಗೊಂಡ ಜನಾಂಗವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಜನಾಂಗದ ಮಂದಿ ದೃಷ್ಟಿಕವಾಗಿ ದೃಢಕಾಯರೂ ಬಲಶಾಲಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದರು (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ತಾನ್: 7: 69). ಆ ಕಾಲದ ಬಹಳ ಭವ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಬಲವಾದ ಜನಾಂಗವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ನಾಗರಿಕತೆಯೂ ವೈಭವಯುತವಾಗಿತ್ತು. ಉನ್ನತವಾದ ಕಂಬಗಳ ಭವ್ಯವಾದ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು ಅವರ ವಿಶೇಷತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಜನಾಂಗವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವೂ ಆಗಿತ್ತು (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ತಾನ್: 89: 6-8). ಅಲ್ಲಾಹನು ಈ ಜನಾಂಗವನ್ನು ತನ್ನ ಅಪಾರ ಅನುಗ್ರಹಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ್ದನು (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ತಾನ್: 26: 131, 133).

ಆದ್ದನ ಕೆಡುಕುಗಳು ಮತ್ತು ಹೊದ್ದಾ(ಅ)ರ ಸಂದರ್ಶಗಳು

ಅಲ್ಲಾಹನು ದಯಪಾಲಿಸಿರುವ ಅನುಗ್ರಹಗಳು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ದೈಹಿಕ ಬಲದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಈ ಜನರು ಅಹಂಕಾರವೆಂಬ ರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದರು. ತಮ್ಮ ಬಾಹ್ಯ ದೈಹಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮದದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮೂಲವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟರು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಸ್ತುತಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇವಸಹಭಾಗಿತ್ವಕ್ಕೆ ಮುಂದಾದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನಾಂಗವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ನಂಬುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವನ ಗುಣವಿಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ ಇತರರನ್ನೂ ಸಹಭಾಗಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂದುಗಳ ನಂಬಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ರೀತಿಯ ವಿಗ್ರಹಗಳಿದ್ದವು. ಸಮ್ರಾಜ್ಯ, ಸಮೂದ್ರ ಮತ್ತು ಹರ್ಷ. ಈ ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆಗೆ ಅವರ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಆಧಾರವು ಪೂರ್ವಜರ ಅಂಧಾನುಕರಣ ಮಾತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರವಾದಿ ಹೂದ್(ಅ)ರು ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣನಿಂದ ತಡೆದಾಗ ಅವರು ನೀಡಿದ ಉತ್ತರ ಹಿಂಗಿತ್ತು.

قَالُوا أَجِئْنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ إِبْرَاهِيمَ فَأَلْيَاهُ بِمَا تَعْدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنْ

الصَّدِيقِينَ ٧٠ الأعراف:

“ನಾವು ಏಕಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನೀನು ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆಯಾ?” (ಪರಿಶ್ರಣೆ ಸುರೋಅನ್: 7: 70)

ನಾಗರಿಕತೆಯ ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಅವರಿಗೆ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಉನ್ನತಗೊಳಿಸಲು ಹಾಗೂ ದುಂದುವೆಚ್ಚುದ ಹಾದಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿತು; ತೋರಿಕೆ-ಧಂಬಾಚಾರ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯವೇ ಅವರ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ತತ್ವರಿಂಜಾಮವಾಗಿ ತಮಗಿಂತ ದುರ್ಬಲವಾಗಿರುವ ಜನರು ಮತ್ತು ಜನಾಂಗಗಳ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮ, ದೈಜ್ಞನ್ಯವು ಅವರ ಮಟ್ಟುಗುಣವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ದೇವಭಯವಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕ ವಿಚಾರಣೆಯ ಪರಿವೆಯಿಲ್ಲದ ಜೀವನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಎಲ್ಲ ಅಭಿಶಾಪವೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದ್ದವು. ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿ ಹೂದ್(ಅ)ರವರು ಅವರಿಗೆ ಏಕದೇವನ ಕಡೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿನ ಕೇಡುಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸತೋಡಿದರು.

﴿وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَنَّقُومُ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهٌ غَيْرُهُۚۚ﴾ ٦٥ ﴿الأعراف: ٦٥﴾

“ನಾವು ಆದ್(ಅ)ರ (ಜನಾಂಗದವರ) ಕಡೆಗೆ ಅವರ ಸಹೋದರ ಹೂದರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದೆವು. ಅವರು, ‘ಈ ನನ್ನ ಜನಾಂಗ ಬಾಂಧವರೇ, ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿರಿ. ಅವನ ಹೊರತು ನಿಮ್ಮ ಆರಾಧ್ಯನಾರೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ದೇವ ಭಯವಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೇ?’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.” (ಪರಿಶ್ರಣೆ ಸುರೋಅನ್: 7: 65)

ಪ್ರವಾದಿ ಹೂದ್(ಅ)ರ ಸಂದೇಶಕ್ಕೆ ಅವರ ಜನಾಂಗದ ಹೊಣೆಗಾರರು ಈ ರೀತಿ ಉತ್ತರವನ್ನಿತ್ತರು,

﴿قَالَ الْمَلَأُ الْذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لِنَرَبِّكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُكَ مِنْ أَكْبَرِ الْكَذِبِينَ﴾ ٦٦ ﴿الأعراف: ٦٦﴾

“ನಾವು ನಿನ್ನನ್ನು ಬುದ್ಧಿಹೀನತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ನೀನು ಸುಳ್ಳಗಾರನೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ.” (ಪರಿಶ್ರಣೆ ಸುರೋಅನ್: 7: 66)

ಭೌತಿಕವಾದಿ ಬಹುದೇವತ್ವದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು, ಉತ್ತಮ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಸದಾ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ; ಆಧಾರ ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಬದಲು ಆರೋಪ ಹೊರಿಸಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವವರು ಕಾಲದ ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ಸತ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ದುರಾಸೆ ಮತ್ತು ಚಿತ್ತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಅವರನ್ನು ಆತ್ಮಸಾಧ್ಯಯ ಕರೆಯನ್ನು ದಮನಿಸಲು ವಿವಶರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ; ದೇಹೇಚ್ಚೆಯ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯು ಅವರನ್ನು ಘನತೆ ಮತ್ತು ಗಾಂಭೀರ್ಯದ ಜೀನ್ನತ್ಯದಿಂದ ಮೃಗೀಯತೆಗಿಂತಲೂ ಕೆಳಗಿನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಂದು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ತದನಂತರ, ಪ್ರವಾದಿತ್ವದ ಫೋಷಣೆಗಿಂತ ಮುಂಚಿನ ವರಗೆ ಓವ್‌ಗ್ರಾಂ ಗೌರವಾಹಾಕ ಮತ್ತು ಮಾದರಿ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವುಳ್ಳವರೆಂದು ಯಾರನ್ನು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅವರಲ್ಲಿಯೇ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಮಡುಕತೋಡಿದರು.

ಪ್ರವಾದಿ ಹೂದ್(ಅ)ರ ಸಮುದಾಯದ ಜನರು ಅವರ ಏಕದೇವತ್ವದ ಸಂದೇಶಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಇದೇ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ತೋರಿದರು ಮತ್ತು “ಹೂದ್, ನೀನು ಮೂರ್ಖನಾಗಿರುವೆ. ನಾವು ನಿನ್ನನ್ನು ತಿಳಿಗೇಡಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಂದರೆ ಈ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳ ಜೀವನವು ಸ್ವರ್ಗ-ನರಕಗಳ ರಾಗ ಆಲಾಟಿಸಲು ದೂರೆತಿದೆಯೇ? ಈ ಶರತರವಾದ ಸಾಧನಾನುಕೂಲತೆಗಳು, ವಿಧವಿಧವಾದ ಭೋಗದ

ವಸ್ತುಗಳು, ಇಂದು ನಮಗೆ ದೊರೆತಿರುವ ಜಗತ್ತಿನ ಈ ಆನಂದಗಳು, ಮನಸಾರೆ ಆಸ್ತಾದಿಸುವುದು ಬಿಟ್ಟು ಇವುಗಳಿಂದ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸುವುದು ಮೂರ್ಚಿತನವಾಗಿದೆ.”

ಪ್ರವಾದಿ ಹೂದ್(ಅ)ರು ಅವರ ಚಿಂತನಾ ಶೈಲಿಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಸೈಜ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅತ್ಯಂತ ಮನಮುಟ್ಟುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು,

﴿ قَالَ يَقُومٌ لَّيْسَ بِإِيمَانٍ فِي سَفَاهَةٍ وَلَا كِنْتَ رَسُولًا مِّنْ رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ ٦٧

﴿ أَمِينٌ ﴾ ٦٨ - ٦٧ الأعراف:

“ಈ ನನ್ನ ಜನಾಂಗ ಬಾಂಧವರೇ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಶಾಸ್ತ್ರ ಇಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ನಾನು ಸರ್ವಲೋಕಪಾಲಕನ ಸಂದೇಶವಾಹಕನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ತಲಪಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಭರವಸೆಯಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದಂತಹ ಹಿತ್ಯೇಷಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.” (ಪರಿಶ್ರಣೆ: 7: 67-68)

ಅಂದರೆ ಈ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನದಲ್ಲ, ಇವು ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದವನ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಇದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯವೇನಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ನಿರಾಕರಣೆಯು ಕೇವಲ ಓರ್ವ ವೃತ್ತಿಯ ನಿರಾಕರಣೆಯಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ನಾನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ದೇವಯಾತನೆಗೆ ಅರ್ಹರಾಗಿ ಬಿಡುವಂತಾಗದಿರಲಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮಂತಹ ಓರ್ವ ಮಾನವನ ಮಾನದಂಡದಲ್ಲಿ ಅಳೆಯಬೇಡಿರಿ. ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆ, ಪರ್ಯಾಯಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿ ಸರಿಯಾದ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಳ್ಳಿ... ಪ್ರವಾದಿ ಹೂದ್(ಅ)ರು ಅವರಿಗೆ ಇತಿಹಾಸದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿ ಹೇಳಿದರು. ಗತ ಸಮುದಾಯಗಳ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದ ಪಾಠ ಕಲಿಯಲು ಉಪದೇಶಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ದೊರೆತಿರುವ ಅನುಗ್ರಹಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ದೇಹದಾಧ್ಯಾತೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಆಡಿಗೆ ಮೂರೇ ಕಾಲು ಎಂಬಂತೆ, ಆ ಮೂರ್ಚಿತ ಉತ್ತರ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

﴿ قَاتُلُوا أَجِحَّتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ إِبْرَاهِيمَانَا فَأَنَّا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنْ ﴾

﴿ الْأَصْدِيقِينَ ﴾ ٧٠ الأعراف:

“ನಾವು ಏಕಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ನೀನು ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆಯಾ? ನೀನು ಸತ್ಯವಾದಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ನೀನು ನಮಗೆ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ಆ ಯಾತನೆಯನ್ನು ತಂದು ಬಿಡು.” (ಪರಿಶ್ರಣೆ: 7: 70)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮೂರ್ಚಿತನ ಮತ್ತು ಕುಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರವಾದಿ ಹೂದ್(ಅ)ರು ತಡೆಯುವುದನ್ನು ಎಷ್ಟು ತನಕ ಸಹಿಸಬಲ್ಲರು? ಕೊನೆಗೆ ಅವರ ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೃದಯದ ಮಾತು ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟು, “ನಮ್ಮ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಬದಲಾಯಿಸಲಾರೆವು. ನಾವು ಮಾಡಿದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಎಳ್ಳಷ್ಟು ಹಿಂದೆ ಸರಿಯಲಾರೆವು. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆ, ತಾತಂದಿರು ನಂಬುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ಆರಾಧ್ಯರುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ದೇಸೆಯಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗೀಯ ಜೀವನವು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿರುವಾಗ, ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ನಿರಾಕರಿಸಬಲ್ಲವು? ಓ ಹೂದ್!

ನೀನು ದಿನನಿತ್ಯ ಯಾವ ಯಾತನೆಯ ಬೆದರಿಕೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿರುವೇಯೋ, ಅದು ಸತ್ಯವೆಂದಾದರೆ ಆ ಯಾತನೆಯನ್ನು ತಾ. ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ.”

ಮಾತಾಪಿತರು ತಮ್ಮ ಸಂತಾನದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಓವರ್ ಪ್ರ್ರಾದಿಯು ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯದ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಯಾವ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರ ಜನಾಂಗದವರು ಅದರಿಂದ ಅಲ್ಕ್ಯಾರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ನಿರಾಕರಣೆಯಿಂದ ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವುದರ ಬದಲು ತೀರಾ ವೇದನಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ನಯವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಾದಿ ಹೊದ್ದಾರು ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯದವರ ಈ ಬಾಲಿಶ ವಾದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು,

“ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಯಾರನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರ ಕಾರಣ ನೀಡಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವಿರೋ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ದೇವತ್ವದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೀರೋ ಅವು ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಹೆಸರುಗಳ ಹೊರತು ಬೇರೇನಲ್ಲ. ವಸ್ತುತಃ ನೀವು ಸ್ವತಃ ಅವುಗಳನ್ನು ದೇವನಿಗೆ ಸಹಭಾಗಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದರ ಹೊರತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಸಿತ್ವವಿಲ್ಲ. ನೀವು ಯಾರನ್ನು ಸಂಕಷ್ಟ ಹರ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರೋ ಅವುಗಳ ಬಳಿ ಸಂಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆಯ ಶಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಯಾರನ್ನು ಮಹಾದಾನಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರೋ ಅದರ ಬಳಿ ದಾನ ಮಾಡಲು ಯಾವುದೇ ವಿಜಾನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾರನ್ನು ನೀವು ಅನ್ನದಾತೆ ಎನ್ನುತ್ತೀರೋ ಅವು ದಾತಾ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವಿನ ಒಡೆಯರೇ ಅಲ್ಲ. ಯಾರನ್ನು ಬಡವರ ಬಂಧುವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತೀರೋ ಅವುಗಳ ಬಳಿ ಬಡವರಿಗೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ನೀಡಲು ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೇ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಯಾರನ್ನು ದೂರು ಆಲಿಸುವವರೆಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸುತ್ತೀರೋ ಅವು ಯಾರದೇ ದೂರನ್ನು ಆಲಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇವು ಕೇವಲ ಹೆಸರುಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಗುಣವಿಶೇಷತೆಗಳಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುತ್ತಾ ನೀವು ಆ ಅವಾಸ್ತವಿಕ ಹೆಸರುಗಳಿಗಾಗಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಜಗಳಾಡುತ್ತೀರಾ? ಅವುಗಳ ದೇವತ್ವಕ್ಕೆ ಏನು ಆಧಾರಗಳಿವೆ ಹೇಳಿ. ಯಾವ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ನೀವು ಕೂಡ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಇರಿಸುತ್ತೀರೋ ಆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸಂಕಷ್ಟ ಪರಿಹರಿಸುವ ಅಥವಾ ಜೀವನಾಧಾರ ದಯಪಾಲಿಸುವ ಅಥವಾ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣೇಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆಯೇ? ನೀವು ಸ್ವಯಂ ನಿಮ್ಮ ಉಹನೆಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದವರನ್ನೆಲ್ಲ ದೇವತ್ವದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ.”

ಪ್ರಾದಿ ಹೊದ್ದಾರು ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ನೀಡಿದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅವರ ಜನಾಂಗದವರು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ದೇವಯಾತನೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನೇ ಇರಿಸಿದರು. ಪ್ರಾದಿ ಹೊದ್ದಾರು ತಮ್ಮಲ್ಲ ವಾದಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿಯಾದ ಮೇಲೆ, ಇನ್ನು ಸದುಪದೇಶದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅರಿತ ಬಳಿಕ ಕೊನೆಗೆ ಹೇಳಿದರು, “ಸರಿ, ನೀವು ಕಾಯಿರಿ ಮತ್ತು ನಾವೂ ಕಾಯುತ್ತೇವೆ.”

ಜನಾಂಗದ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಬೇಸತ್ತ ಪ್ರಾದಿ ಹೊದ್ದಾರು ಅಲ್ಲಾಹನೊಡನೆ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಬೇಡಿದರು,

﴿ قَالَ رَبِّ أَنْصُرِينِي بِمَا كَنَّبُونَ ﴾ المؤمنون: ٣٩

“ನನ್ನ ಪ್ರಭೂ, ಇವರು ನನ್ನನ್ನು ಸುಳಾಗಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ನೀನೇ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡು.”
(ಪವಿತ್ರ ಕುರಾಂ: 23: 39)

ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಅವರ ಜನಾಂಗದ ಸರ್ವನಾಶದ ಶೀಮಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದನು,

﴿ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَّيْسُوا بِهِ سَاهِينٌ ٤٠ ﴾ فَلَأَخْذَهُمُ الظَّيْمَةُ إِنَّهُمْ مُّشَاهِدُ لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾ ٤١ ﴾

المؤمنون: ٤٠ - ٤١

“ಇವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವ ಸಮಯ ಸಮೀಪಿಸಿದೆ.” ಕೊನೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನ್ಯಾಯದೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಮಹಾ ಕೋಲಾಹಲವು ಅವರನ್ನು ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟಿತು ಮತ್ತು ನಾವು ಅವರನ್ನು ಕಸವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಒಗೆದು ಬಿಟ್ಟೇವು. ಅಕ್ರಮಿ ಜನಾಂಗ ತೊಲಗಲಿ!” (ಪರಿಶ್ರಣೆ: 23: 40-41)

ಆದ್ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಎರಗಿದ ಯಾತನೆ

ಆದ್ ಜನಾಂಗವು ಪ್ರವಾದಿ ಹೂದ್(ಅ)ರ ಮುಂದೆ ಯಾವ ಯಾತನೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನಿಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಕೊನೆಗೆ ಅದು ಬಂದರಿತು. ಏಳು ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ಎಂಟು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಭೀಕರ ಚಂಡಮಾರುತ ಬೇಸಿತು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಈ ಚಂಡಮಾರುತವನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಹೇರಿದನೆಂದರೆ, ಆ ಇಡೀ ಜನಾಂಗವೇ ಸರ್ವನಾಶವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ದೇವಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅವರ ನಾಶದ ವೃತ್ತಾಂತವು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ,

﴿ وَمَا عَادُ فَاهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرِّصٍ عَاتِيَةٍ ٦ ﴾ سَحَرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لِيَالٍ وَثَمَنِيَةً أَيَّامٍ حُسُومًا فَرَّى ﴾ ٧ ﴾

الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَاهِنُمْ أَعْجَازٌ نَحْلٌ حَاوِيَةٌ ٨ ﴾ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَّةٍ ﴾ الحاقة: ٦ - ٨ ﴾

“ಮತ್ತು ಆದ್ ಒಂದು ತೀವ್ರ ಚಂಡಮಾರುತದಿಂದ ನಾಶಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅದನ್ನು ನಿರಂತರ ಏಳು ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ಎಂಟು ಹಗಲುಗಳ ಕಾಲ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೇರಿಟ್ಟನು. (ನೀವು ಅಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ) ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ವಿಜೂರದ ಟೊಳಾಧ ಕಾಂಡದಂತೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಈಗ ಅವರ ಪ್ರೇಕ್ಷಿ ಯಾರಾದರೂ ಉಳಿದಿರುವುದು ನಿಮಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆಯೇ?” (ಪರಿಶ್ರಣೆ: 69: 6-8)

ಈ ಚಂಡಮಾರುತದ ಅವಸ್ಥೆ ಹೇಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಈ ರೀತಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾನೆ,

﴿ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ٤٢ ﴾ مَا نَذَرْ مِنْ شَيْءٍ أَنْتُ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتُهُ كَالْمَيْمَ ٤٣ ﴾ الذاريات: ٤٢ - ٤٣ ﴾

“ಆದ್ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ (ನಿಮಗೆ ನಿದರ್ಶನವಿದೆ). ನಾವು ಅವರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಅಶುಭ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಾಗ ಅದು ತಾನು ಹಾದು ಹೋದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನೂ ಶಿಧಿಲಗೊಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿತು.” (ಪರಿಶ್ರಣೆ: 51: 41-42)

ಮೋದಲು ಮೋಡವು ಆಚ್ಚಾದಿಸಿತು. ಆದ್ ಜನಾಂಗದವರು ಮೋಡವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷವಾದ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಸತೋಡಿಗಿರು. ಬರಗಾಲದಿಂದ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಮಳೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಬಳಲಿದ್ದ ಆ ಜನರು, “ಅದೋ ಒಂದು ಮೋಡವು ತೇಲಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಳೆ ಬರಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳತೋಡಿಗಿರು. ಅದರೆ ಅಕಟ್ಟಾ! ಅವರು ಯಾವುದನ್ನು ಅನುಗ್ರಹವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ನಾಶವು ಅಡಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಾರ್ಯವೂ ಬಹಳ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯು ಅವರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುವಾಗ,

ಅವರು ಸೆಟೆದು, “ನಮಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ?” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವರು ಕನಸು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಉಹಿಸಿರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟನು. ಯಾವ ಮೋಡವನ್ನು ಅವರು ತಮಗಾಗಿ ಬಂದ ಅನುಗ್ರಹವೆಂದು ಬಗೆದರೋ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಅವರಿಗೆ ಯಾತನೆಯಿತ್ತು. ಏಷು ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ಎಂಟು ಹಗಲುಗಳ ವರೆಗೆ ಬೀಸಿದ ಚಂಡಮಾರುತದಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಖಿಜೂರದ ಟೊಳ್ಳಾದ ಕಾಂಡಗಳು ಬಿದ್ದಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಜೀರವಿಗಳಾಗಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡರು. ಪವಿತ್ರ ಕುರಾನಿನ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವಂತೆ, ಚಂಡಮಾರುತವು ಅವರನ್ನು ಎತ್ತಿ ಎತ್ತಿ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಎಸೆಯತೊಡಿತು. ಪರವರ್ತಗಳಿಗೆ ಎತ್ತಿ ಒಗ್ಗಿತು. ಅದರಿಂದ ಅವರ ತಲೆ ಒಡೆದು ಚೂರು ಚೂರಾಯಿತು. ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ದುರ್ಸಂಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ತಲೆಗಳು ಇಂದು ಕಣಕಣಗಳಾಗಿ ಹೋದುವು ಮತ್ತು ಅವರ ರುಂಡ ರಹಿತ ಮುಂಡವು, ಹಸಿರು ಎಲೆಗಳ ರುಂಡವು ಕಡಿದು ಕೇವಲ ಕಾಂಡಗಳನ್ನು ಟೊಳ್ಳಾಗಿಸಿ ಹರಡಿದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಆ ದುಂದುವೆಚ್ಚೆದ ಮಾದರಿಯಾದ ಭವ್ಯ ಮಹಲುಗಳು ನಿಜನ ಮತ್ತು ಬಂಜರು ನೆಲವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟಿತು. ಅವರು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಯಶಸ್ವಿಗೆ ಆಧಾರವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ಭವ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕತೆಯು ಕೊನೆಗೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶಗೊಂಡಿತು. ಎಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆಂದರೆ ಇಂದು ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ನೆನಪಿಸುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನಾಂಗ ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರದೇಶವು ಲೋಕಾಂತರದ ವರೆಗೂ ಪಾಠಬೋಧಕವಾಗಿ ಉಳಿಯಿತು.

ಕೆಲವು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗಳು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು

- ◆ ಆದ್ದರಿಂದ ಜನಾಂಗವು ನೂರ್(ಅ)ರ ಜನಾಂಗದ ಹೀಳಿಗೆಯಾಗಿತ್ತು.
- ◆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಆದ್ದರಿಂದವರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಕ ಸಾಮಧ್ಯವನ್ನು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದಯವಾಲಿಸಿದ್ದನು. ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಂತಹವರು ಬೇರಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.
- ◆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅನುಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಕೊಡುಗೆಗಳು ವಸ್ತುತಃ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞರಾಗುವವರಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ದಯವಾಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅಹಂಕಾರ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವವರಿಂದ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸುವವರಿಂದ ಈ ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಕಸಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ; ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವರ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಇಡೀ ಜನಾಂಗವನ್ನೇ ಸರ್ವನಾಶಗೇಯಲಾಗುತ್ತದೆ.
- ◆ ವಹಿಕ ಬೆಡಗು-ಬಿನ್ನಾಣಗಳು, ನಾಗರಿಕತೆಯ ಲಾಲಿತ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಸುಭಿಕ್ಷೆಗಳು ಒಂದು ಜನಾಂಗವು ಸಜ್ಜನ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರಗಳಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.
- ◆ ಸತ್ಯದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮೊಳಗಿಸಿದಾಗ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲಷ್ಟೇ ವಹಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕಡೆಗಳಿಸಿದರೆ ಇಡೀ ಸಮಾಜವೇ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯವು ಪ್ರಕಟವಾದ ಬಳಿಕ ಸತ್ಯಸ್ವೀಕಾರವೇ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಯಾತನೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದುವ ಏಕೈಕ ದಾರಿಯಾಗಿದೆ.
- ◆ ಮಿಥ್ಯವು ಮೇಲ್ಮೈಟಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೇ ಆಕರ್ಷಕ ಮತ್ತು ಭವ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಅದು ಆಧಾರರಹಿತವಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಸತ್ಯವು ಮೇಲ್ಮೈಟಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೇ ಬಡ ಮತ್ತು ನಿರ್ಗತಿಕವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಕೊನೆಗೆ ಅದುವೇ ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾಗುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವವನು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕನು ಸ್ವಯಂ ಅಲ್ಲಾಹನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಂತಹ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ವಾಹಕರು ಭಯಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

- ◆ **ಶ್ರೀಕೃಂ** ಮತ್ತು ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆಯು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತಿಪೂರ್ಣವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಕಡಿಗೇಡಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳ ಮೋಸದ ಜಾಲವಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಅವರು ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಮಾನವರನ್ನು ಬಲಿಪಶುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕೇಡುಗಳು ಎಪ್ಪು ಬೆಳೆದು ಬಿಡುತ್ತವೆಂದರೆ, ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹಕ್ಕುಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ದಾಳಿಯೆಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.
- ◆ **ಅಲ್ಲಾಹನು** ಸಮೃದ್ಧನೂ ನಿರಪೇಕ್ಷನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ಸರ್ವನಾಶಗ್ರಿಯುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನ ದೇವತ್ವದಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ತಡೆಯಬಲ್ಲವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅವನ ವಿರುದ್ಧ ಸಣ್ಣ ಮಟ್ಟಿನ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನೂ ಎಸಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಯಾರಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ.
- ◆ **ಅಲ್ಲಾಹನು** ಜನರಿಗೆ, ಜನಕೂಟಗಳಿಗೆ, ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನೂ ನೀಡಿ ಪರಿಕ್ಷೇಸುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವುದು ಎಂದು ಯಾರೂ ಭ್ರಮಿಸಬಾರದು. ಸದಾ ಆತ್ಮಾವಲೋಕನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಒಣಿನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಿರಬೇಕಾಗಿದೆ.
- ◆ **ಮೇಲೊಳೈಟ್‌ಕ್ಷೇತ್ರ** ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿ ಕಾಣುವ ವಸ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆದೇಶದಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರಲೂ ಬಹುದು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಸರ್ವಶಕ್ತಿನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಸೇನೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಮಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಮೂಲತಃ ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವು ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದರೆ ಕರುಣೆಗೆ ಅರ್ಹವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಕೆಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಖಿಂಡಿತ ಯಾತನೆಗೆ ಅರ್ಹವಾಗಿವೆ. ದಾಸನ ಕರ್ತವ್ಯವು ನಿಷ್ಕಳಂತ ದಾಸ್ಯತನವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿನ ಕುಂದು-ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಾಹನೆಡೆಗೆ ಮರಳುವುದರಿಂದ ತುಂಬಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸ್ವಯಂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ದೇವಕ್ಕೋಽಧ ಮತ್ತು ಯಾತನೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ದೊರೆಯಬಲ್ಲದು.

* * * * *